

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové v právní věci

žalobce: T. N. T., narozen dne XXX
státní příslušnost XXX
bytem XXX
zastoupený advokátem Mgr. Vratislavem Polkou
sídlem Vinohradská 22, 120 00 Praha 2

proti
žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 8. 2018 č. j. MV-92909-5/SO-2018

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 28. 8. 2018, č. j. MV-92909-5/SO-2018 a rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 30. 1. 2018, č. j. OAM-16124-4/PP-2017 se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Vratislava Polky, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se u Městského soudu v Praze domáhal žalobou zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra,

odboru azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový orgán“ či „ministerstvo“) ze dne 30. 1. 2018, č. j. OAM-16124-4/PP-2017 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž bylo podle ust. § 169r odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu“) zastaveno řízení o žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu z důvodu, že žalobce podal žádost v době, kdy mu byl vydán výjezdní příkaz.

2. Žalobce poukázal v žalobě, že je rodinným příslušníkem občana České republiky, neboť na území České republiky pobývá se svou manželkou a 3 nezletilými dětmi, občany ČR. Žalobce nesouhlasí se závěrem žalované, že nebyl oprávněn k podání žádosti, neboť svou žádost podal v době, kdy mu byl vydán výjezdní příkaz s platností od 21. 5. 2018 do 19. 6. 2018.
3. Z ust. § 18 zákona o pobytu jednoznačně vyplývá právo rodinného příslušníka občana EU pobývat spolu s občanem EU na území i poté, co jeho krátkodobé vízum pozbylo platnosti, a to po dobu 3 měsíců. Žalobce namítá, že jako rodinný příslušník občana EU má bez ohledu na to, zda na území ČR pobývá neoprávněně, či má výjezdní příkaz, právo žádat o povolení a rovněž právo, aby o takové žádosti bylo rozhodnuto. Na podporu uvedeného se žalobce dovolává judikatury Soudního dvora EU, konkrétně rozsudku ze dne 8. 5. 2018 ve věci C-82/16 K.A., či rozsudku ze dne 25. 7. 2008 ve věci C-127/08 Metock.
4. Podle žalobce je ust. § 169r odst. 1 písm. j) zákona o pobytu v rozporu se smyslem a účelem Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. 4. 2004, o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (dále jen „směrnice“). Žalobce byl oprávněn předmětnou žádost podat.
5. Závěrem se žalobce dovolává skutečnosti, že mu hrozí vážná újma v podobě závažného dopadu do jeho rodinného a soukromého života.
6. Žalovaná v písemném vyjádření odmítla námitky žalobce a odkázala na spisový materiál a své rozhodnutí, které splňuje všechny požadavky, které správní řád stanoví pro odůvodnění rozhodnutí. Řízení bylo zastaveno dle § 169r odst. 1 písm. j) zákona o pobytu.
7. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
8. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
9. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
10. Podle ust. § 169r odst. 1 písm. j) zákona o pobytu účinného do 20. 1. 2019 *se usnesením také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec, který podal žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu jako rodinný příslušník občana České republiky nebo k trvalému pobytu podle hlavy IVa v době, kdy podle tohoto zákona není oprávněn pobývat na území, nebo v době platnosti výjezdního příkazu; to neplatí, pokud je žádost podána v době platnosti výjezdního příkazu vydaného poté, co cizinci uplynula doba oprávnění k pobytu na území uděleného osobě požítavající doplňkové ochrany, nebo poté, co se svým prohlášením vzdal azylu.*
11. Městský soud v Praze posoudil změnu právní úpravy, která nastala v důsledku vydání nálezu Ústavního soudu ze dne 27. 11. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 41/17, v němž Ústavní soud ve

výroku I. rozhodl, že: „I. Ustanovení § 169r odst. 1 písm. j) a § 172 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 222/2017, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, se ruší dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.“ K vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů došlo dne 10. 12. 2018. Tímto dnem bylo ustanovení § 169r odst. 1 písm. j) zákona, na jehož základě prvostupňový orgán zastavil řízení ve věci žádosti žalobce o povolení k přechodnému pobytu, které žalovaná napadeným rozhodnutím potvrdila, zrušeno.

12. Podle článku 89 odst. 1 Ústavy České republiky je rozhodnutí Ústavního soudu vykonatelné, jakmile bylo vyhlášeno způsobem stanoveným zákonem, pokud Ústavní soud o jeho vykonatelnosti nerozhodl jinak.
13. Podle článku 89 odst. Ústavy České republiky jsou vykonatelná rozhodnutí Ústavního soudu závazná pro všechny orgány i osoby.
14. Městský soud v Praze tak shledal žalobu důvodnou a v souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 27. 11. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 41/17 zrušil dle ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. z důvodu nezákonnosti rozhodnutí žalované ze dne 5. 4. 2018, č. j. MV-27502-4/SO-2018, neboť ustanovení, které žalovaná vzala za základ svého právního posouzení, bylo výše zmíněným nálezem Ústavního soudu zrušeno. Zároveň s tím Městský soud v Praze přistoupil v souladu s ust. § 78 odst. 3 s. ř. s. ke zrušení rozhodnutí orgánu prvního stupně ze dne 17. 1. 2018, č. j. OAM-13063-9/PP-2017, neboť i zde bylo základem pro zastavení řízení již výše zmíněné zrušené ustanovení § 169r odst. 1 písm. j) zákona.
15. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud věc vrátil žalované k dalšímu řízení. V tomto řízení se žalovaná v návaznosti na závěry obsažené v tomto rozsudku bude znovu zabývat žádostí žalobce o povolení k přechodnému pobytu podané dne 12. 6. 2018.
16. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení, kterou představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem za dva úkony právní pomoci ve výši 6 200,- Kč (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů), v režijním paušálu ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu a DPH ve výši 21%, tedy 1 428 Kč. Žalobci tak bude na náhradě nákladů zaplacená žalovanou celková částka 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 1. dubna 2020

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu